

Anstuelser vi end hylde, og hvilke Standpunkter vi end staa paa — maa være glade ved, at noget Saadant bliver opdaget. Det kjende vi altfor godt fra vor egen Jurisdiktion. De Herreer fra Kjøbenhavn kunne sagtens tale, men vi, der maaste have en Herredsfoged med meget god Villie, men som mangler Evne, og som vi ikke paa nogen rimelig Maade kunne blive kvit, vi kunne kun være glade ved, at der bliver taget fat paa en Forbrydelse i den Jurisdiktion, og at den bliver opdaget. Dette har givet mig Anledning til — ja, jeg har været fuldstændig nødt til — at gøre denne Indsigelse mod den Opdragelse, det ærede Medlem udbøvede overfor det ærede Medlem fra Hølstebrofredsen og mig.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgkreds (Clausager) har bedet om Ordet for tredje Gang. Under Forbehold af Thingets Samtykke (Ophold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Clausager: Det er kun en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), jeg ønsker at gøre. Han befinder sig i en Vildfarelse, naar han mente, at Landbygningernes almindelige Brandforsikring meget nødvendig giver Samtykke til at flytte nedbrændte Bygninger hen paa en anden Plads og i Reglen kun med betydelige Afdrag i Brandforsikringssummen. Nei, som oftest gives der beredvillig Samtykke til Flytningen; det gives blot ikke, naar der er Mistanke om, at Eieren selv har foranlediget Branden for at komme til at flytte. I de 2—3 Aar, hvor jeg har haft med det at gøre, er der hver Gang givet Samtykke, jeg tror, det er sket en 5—6 Gange. Det er kun negtet een Gang, og det var med Hensyn til en Vindmølle, som ønskedes flyttet til en Station, hvor Sandsynligheden var for, at Branden var sket ved Selvantændelse af Møllen. Dernæst forstod det ærede Medlem ikke § 2. Jeg udtalte mig derom for, men maaste det ærede Medlem ikke hørte det. Jeg skal da gjøre opmærksom paa, at § 2 har Hensyn til, at der i § 6 af Loven af 1861 jo findes en udtrykkelig Bestemmelse om, at, naar en nedbrændt Bygning ikke ligger i 50 Mens Afstand fra Naboen, saa skal den flyttes, for saa vidt Eieren har en anden Byggegrund, har han ikke det, saa har han Lov til at bygge paa samme Grund. Nu er Meningen med § 2 vistnok den, at naar vedkommende Brandlidte er nødsaget til at

bygge op i mindre end 50 Mens Afstand fra Naboegrunden, fordi han ikke har anden Byggegrund, saa skal han tælle med brandfrit Tag. Det synes jeg ikke er nogen ubillig Forderung, naar det erindres, at det er til Gavn baade for ham selv og for Naboer, ellers kan det jo let hælde, at der brænder en 3—4 eller maaste flere Gule af paa een Gang, naar der først opstaar Ild. — Da jeg har Ordet, skal jeg med det Samme gjøre en Bemærkning med Hensyn til den omtalte betydelige Forskjel i Beføstningen ved Anvendelsen af henholdsvis Asfalt og Straatag. Jeg skal ganske vist give det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) Ret i, at Asfalt er lidt dyrere, i alt Fald naar det skal være bedste Slags og forsynes med Tjering, men saa kan det ogsaa ligge 2—3 Gange saa længe som Straatag, saa jeg tror, at Fordelen tilsidst bliver paa Tagpappens Side.

Tutein: Den, der ikke rigtig har hørt efter, er nok det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bust) og ikke mig; thi det ærede Medlem vil af Tidenden se, at jeg udtrykkelig omtalte, at han havde reserveret sig mod Kommissioners Medsættelse i saadanne Sager, der havde en Smule politisk Ansstrøg. Der er derfor ingen Bebrejdelse at rette til mig i den Retning. Jeg hørte det fuldkommen godt og har ogsaa anerkjendt det. Forskjellen mellem det ærede Medlem og mig er, naar det bliver præciseret, denne, at, naar der blot opdages Forbrydere, der have forset sig mod almindelige borgerlige Love, naar der blot kommer en Opdagelse og Tilstaaelse frem, saa synes det ærede Medlem, at være tilfreds uden Hensyn til, hvorledes den bringes frem, hvorimod jeg stiller mig paa det Standpunkt, at vi maa holde paa, at vor kriminelle Proces skal ledes i en saadan Retning, at Tilstaaelser og Domfældelser ikke tilveiebringes paa en utilbørlig Maade. Det synes at være det ærede Medlem ligegyldigt, hvorledes Folk blive bragte til Betjendelse, naar de blot betjende og blive dømt. Det er derimod ikke mig ligegyldigt. Forsaavidt Tilstaaelse tilveiebringes ved Anvendelse af utilbørlige Midler, saa vil jeg næsten hellere have, at de skulle gaa fri end blive dømt. Er der altsaa en Mangel ved vor kriminelle Proces, og det have vi tidligere alle været enige om, saa er der ingen anden Udvei end at faa den forandret, men Maaden, hvorpaa det skal gøres, er sandelig ikke at faa Dommere frem, der, som jeg har paapeget i mit første Foredrag, paa intensiv Maade benytte den Magt, som nu en Gang er lagt i deres